

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter, lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket och 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter ändras så att till lagen fogas en bestämmelse om exceptionella marknadsåtgärder enligt Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik i samband med störningar på marknaden. Det föreslås att motsvarande bestämmelse också fogas till lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket. Den bestämmelsen ska tillämpas i de situationer där stöd som finansieras ur Europeiska unionens medel och som beviljas vid störningar på marknaden riktas direkt till jordbrukarna.

De föreslagna bestämmelserna behövs för att man ska kunna säkerställa att exceptionella marknadsåtgärder i samband med störningar på marknaden genomförs på ett ändamålsenligt sätt i den tidtabell som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning.

Dessutom föreslås det att lagen om verkställighet av jordbruksstöd kompletteras i fråga om den myndighet som beviljar förhandsgodkännande vid omställning av permanent betesmark till annan användning.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Lagstiftning och praxis.....	3
Störningar på marknaden som avses i artikel 219 i marknadsordningsförordningen	3
Störningar på marknaden som avses i artikel 220 i marknadsordningsförordningen	4
Störningar på marknaden som avses i artikel 221 i marknadsordningsförordningen	5
Tidigare och eventuella framtida åtgärder vid störningar på marknaden	5
2.2 Bedömning av nuläget	5
3 MÅLSÄTTNING, DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN OCH ALTERNATIV	7
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	8
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	9
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
1.1 Lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter	10
1.2 Lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket	10
1.3 Lag om ändring av 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd	11
2 IKRAFTTRÄDANDE	12
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	12
LAGFÖRSLAG	13
Lag om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter	13
Lag om ändring av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket.....	14
Lag om ändring av 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd.....	15
BILAGA	16
PARALLELLTEXT	16
Lag om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter	16
Lag om ändring av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket.....	17
Lag om ändring av 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd.....	18

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Bestämmelser om en marknadsordning för jordbruksprodukter i enlighet med Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, nedan *marknadsordningsförordningen*. Marknadsordningsförordningen omfattar bestämmelser om export och import av jordbruksprodukter, producentorganisationer, klassificering av slaktkroppar, prisrapportering, interventionslagring, kvotssystem, handelsnormer, vissa stödordningar, konkurrensregler, statligt stöd och åtgärder i samband med störningar på marknaden. En detaljerad redogörelse för innehållet i dessa system finns i propositionen (RP 131/2012 rd) om lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012), nedan *marknadsordningslagen*.

Europeiska unionens marknadsordningslagstiftning är i medlemsstaterna huvudsakligen direkt tillämplig rätt för vars genomförande inga separata nationella bestämmelser utfärdas. Marknadsordningsförordningen innehåller dock även bestämmelser vars genomförande innefattar nationell prövningsrätt och med stöd av vilka kompletterande nationella bestämmelser ska utfärdas.

Bestämmelser om genomförande i Finland av Europeiska unionens marknadsordningslagstiftning finns i marknadsordningslagen. För tillfället finns i den nationella lagstiftningen dock inga bestämmelser om genomförande av de åtgärder mot störningar på marknaden som avses i artikel 219, av de undantagsåtgärder till stöd för marknaden som avses i artikel 220 eller av de åtgärder som specifika problem kräver som avses i artikel 221 i marknadsordningsförordningen, vilka i fortsättningen omfattas av termen *störningar på marknaden*.

Nationella bestämmelser om sådana jordbrukarstöd som helt finansieras av Europeis-

ka unionen finns i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), nedan *lagen om direktstöd*. Inte heller i lagen om direktstöd finns några bestämmelser om stöd som med stöd av marknadsordningsförordningen beviljas direkt till jordbrukare på grund av störningar på marknaden.

I lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), nedan *verkställighetslagen*, finns bland annat bestämmelser om olika myndigheters uppgifter som har att göra med stöd, beviljande av stöd och tillsyn. I verkställighetslagen finns dock ingen uttrycklig bestämmelse om vilken myndighet som ska fatta beslut om det förhandsgodkännande för omställning av betesmark till annan användning som avses i 5 § i lagen om direktstöd.

2 Nuläge**2.1 Lagstiftning och praxis**

Störningar på marknaden som avses i artikel 219 i marknadsordningsförordningen

Bestämmelser om störningar på marknaden finns bland annat i artikel 219 i marknadsordningsförordningen. Störningar på marknaden kan enligt artikel 219 orsakas av kraftiga prisstegringar eller prisfall på interna eller externa marknader eller andra händelser och omständigheter som på ett markant sätt stör eller hotar marknaden om situationen eller dess effekter på marknaden sannolikt fortsätter eller förvärras. För sådana situationer ges kommissionen i artikel 219 befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 i marknadsordningsförordningen för att vidta de åtgärder som krävs för att ta itu med situationen på marknaden. Enligt artikel 227 i marknadsordningsförordningen ska en delegerad akt som antagits av kommissionen träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den inom en period av två månader. När det föreligger tvingande skäl till skyndsamt tillämpas dock på delegerade akter skyndsamt förfarande i enlighet med artikel 228 i marknadsordningsförordningen. Delegerade akter

som antas enligt den artikeln ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge varken Europaparlamentet eller rådet gör någon invändning.

Enligt artikel 219 i marknadsordningsförordningen ska de system som det föreskrivs om i marknadsordningsförordningen tillämpas i första hand. Sådana system är bland andra produktionskvoter, import- och exportbegränsningar, stöd till producentorganisationer, stöd till privat lagring, exportbidrag och vissa andra stöd samt lagringsarrangemang. Endast om dessa åtgärder är otillräckliga kan de åtgärder som avses i artikel 219 i marknadsordningsförordningen tillämpas. Enligt artikel 219 får åtgärderna utvidga eller ändra tillämpningsområdet, varaktigheten eller andra aspekter av andra åtgärder som föreskrivs i marknadsordningsförordningen eller införa exportbidrag eller helt eller delvis tillfälligt upphäva importtullarna för vissa kvantiteter eller tidsperioder om så är nödvändigt.

Ett exempel på ovannämnda skyndsamma åtgärder som hänger samman med störningar på marknaden är det stöd som det föreskrivs om i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1031/2014 om fastställande av ytterligare tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenter av viss frukt och vissa grönsaker som trädde i kraft den 29 september 2014 (*ytterligare stöd till frukt och grönsaker*) och som grundar sig på artiklarna 219 och 228 i marknadsordningsförordningen. Enligt ingressen i kommissionens delegerade förordning har förordningen antagits eftersom det förbud mot import av vissa produkter från Europeiska unionen som Ryssland införde har skapat ett allvarligt hot om störningar på marknaden till följd av betydande prisfall på grund av att en viktig exportmarknad plötsligt inte längre är tillgänglig. Vidare enligt ingressen har därmed en situation uppstått på marknaden för vilken de normala åtgärder som är tillgängliga enligt marknadsordningsförordningen förefaller vara otillräckliga.

Finland har ingen nationell lagstiftning om verkställighet av ytterligare stöd till frukt och grönsaker. Detta ytterligare stöd hänger dock samman med det stöd till producentorganisationer vars verkställighet regleras genom

marknadsordningslagen. Eftersom det inte finns några uttryckliga bestämmelser om saken, har man gjort tolkningen att de bestämmelser om stöd till producentorganisationer som finns i Europeiska unionens lagstiftning och i den nationella lagstiftningen vid behov kan tillämpas vid eventuellt beviljande av stöd. Ingen har åtminstone ännu ansökt om stödet i fråga i Finland.

Ett annat exempel på åtgärder i enlighet med artikel 219 och 228 i marknadsordningsförordningen är kommissionens delegerade förordning (EU) nr 950/2014 om en tillfällig ordning för extraordinärt stöd för privat lagring av vissa ostar och om förtutfastställelse av stödbeloppet som trädde i kraft den 4 september 2014. Det skulle ha varit möjligt att i Finland genomföra denna förordning med stöd av bestämmelserna om stöd för privat lagring i marknadsordningslagen. Ingen har dock ansökt om stödet i fråga i Finland, och förordningen upphävdes genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 992/2014 som antogs den 22 september 2014.

Ett tredje exempel på åtgärder i enlighet med artikel 219 och 228 i marknadsordningsförordningen är kommissionens delegerade förordning (EU) nr 949/2014 om tillfälliga undantagsåtgärder för sektorn för mjölk och mjölkprodukter i form av förlängning av den offentliga interventionsperioden för smör och skummjölkspulver under 2014 som trädde i kraft den 4 september 2014. Det skulle vara möjligt att genomföra förordningen nationellt med stöd av bestämmelserna om interventionslagring i marknadsordningslagen. Ingen har dock ansökt om arrangemanget i fråga i Finland.

Störningar på marknaden som avses i artikel 220 i marknadsordningsförordningen

Bestämmelser om störningar på marknaden finns också i artikel 220 i marknadsordningsförordningen, enligt vilken kommissionen får anta genomförandeakter för att vidta undantagsåtgärder till stöd för berörd marknad. Genom dessa stödåtgärder kan hänsyn tas till sådana begränsningar av handeln inom Europeiska unionen och med tredjeländer som kan bli följderna av åtgärder för att förhindra

spridning av djursjukdomar samt till allvarliga störningar på marknaden som direkt kan tillskrivas minskat konsumentförtroende till följd av risker för folkhälsa, djurhälsa eller växtskydd och sjukdomsrisker.

Ett exempel på bestämmelser som utfärdats med stöd av artikel 220 i marknadsordningsförordningen är kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 428/2014 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Litauen och om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 324/2014 om undantagsåtgärder till stöd för grisköttsmarknaden i Polen som antogs den 25 april 2014. Litauen och Polen får med stöd av den förordningen bevilja stöd för slakt av vissa djur för att försäkra sig om att spridningen av afrikansk svinpest förhindras.

Störningar på marknaden som avses i artikel 221 i marknadsordningsförordningen

Bestämmelser om störningar på marknaden finns dessutom i marknadsordningsförordningens artikel 221, enligt vilken kommissionen ska anta genomförandeakter för att vidta åtgärder som är nödvändiga i en nödsituation för att lösa specifika problem. Dessa åtgärder får avvika från bestämmelserna i marknadsordningsförordningen i den utsträckning och under den period som det är absolut nödvändigt. Vid tvingande skäl till skyndsamhet som sammanhänger med situationer som kan förorsaka en snabb försämring av produktions- och marknadsvillkor som kan bli svår att råda bot på om antagandet av åtgärder fördröjs, ska kommissionen med stöd av artikel 221 utfärda genomförandeakter med omedelbar verkan.

Tidigare och eventuella framtida åtgärder vid störningar på marknaden

Bland tidigare exceptionella stödåtgärder vid störningar på marknaden kan nämnas det stöd till mjölkproducenter år 2010 som finansierades ur Europeiska unionens medel som en särskild åtgärd för att stödja marknaden inom mjölksektorn. Bestämmelser om stödet i fråga utfärdades genom kommissionens förordning (EU) nr 1233/2009 om en särskild åtgärd för att stödja marknaden inom mejeri-

sektorn som trädde i kraft den 17 december 2009 och enligt vilken kommissionen skulle underrättas om kriterierna för beviljande av stöd senast den 31 mars 2010 och stödet skulle betalas ut till stödmottagarna (mjölkproducenterna) senast den 30 juni 2010. År 2010 kunde nödvändiga nationella bestämmelser om ovannämnda stöd och verkställigheten av det utfärdas genom statsrådets förordning om en särskild åtgärd för att stödja marknaden inom mejerisektorn (138/2010), eftersom den numera upphävda lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992), som innehöll en paragraf med rätt så generösa bemyndiganden att utfärda förordning (13 §), då fortfarande var i kraft.

Ett exempel på möjliga sådana stöd i samband med störningar på marknaden som betalas direkt till producenterna och som helt finansieras ur Europeiska unionens medel är det krisstöd till mjölksektorn som för tillfället behandlas av Europeiska kommissionen och som på sista tiden även fått stor uppmärksamhet i nyheterna. När ovannämnda krisstöd som betalas direkt till producenterna väl realiserats är det mycket möjligt att det inte kan beviljas och betalas enligt något nuvarande stödsystem, och när stödet verkställs kan således inga nuvarande nationella bestämmelser om stödsystemen för jordbrukare tillämpas.

2.2 Bedömning av nuläget

Genomförandet av Europeiska unionens ovannämnda lagstiftning som antas skyndsamt är problematiskt om genomförandet förutsätter att det utfärdas nationella bestämmelser om vissa aspekter, som fallet ofta är. Problemen gäller särskilt bemyndiganden att ge förordningar, tidtabeller och myndigheters befogenheter.

Nödvändiga nationella bestämmelser om ovannämnda krisstöd som betalades inom mjölksektorn år 2010 kunde utfärdas genom statsrådets förordning 138/2010, eftersom den numera upphävda lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar då fortfarande var i kraft. I den gällande nationella lagstiftningen om sådana stöd till jordbrukare som helt finansi-

eras ur Europeiska unionens medel finns däremot inga bestämmelser om stöd som med stöd av marknadsordningsförordningen ska beviljas till producenter vid störningar på marknaden och inte heller några bestämmelser med stöd av vilka nödvändiga nationella bestämmelser på lägre nivå kan utfärdas om det krisstöd som finansieras av Europeiska unionen och som betalas till producenterna för att säkerställa att krisstöd som beviljas producenter på grund av störningar på marknaden kan betalas inom den tid som fastställs i Europeiska unionens lagstiftning.

Det faktum att bestämmelserna om verkställighet är bristfälliga är problematiskt särskilt därför att verkställighet av stöd i samband med störningar på marknaden kan förutsätta att nationella bestämmelser utfärdas inom en mycket snäv tidtabell för att precisera Europeiska unionens lagstiftning. Till exempel delades utkastet till förordning om ytterligare stöd till frukt och grönsaker ut till företrädare för medlemsstaterna i kommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket den 16 september 2014. Innehållet i förslaget ändrades ännu betydligt efter den versionen, och en ny version blev tillgänglig först när förordningen offentliggjordes den 29 september 2014, då förordningen trädde i kraft omedelbart. En finskspråkig och en svenskspråkig version av förordningen blev tillgänglig först när förordningen offentliggjordes. Det fanns alltså bara några dagar tid att bereda genomförandet av förordningen i Finland, och under den tiden fanns det inte ens information om de ändringar som ännu gjordes i förordningen innan den offentliggjordes.

Vid störningar på marknaden är det fråga om exceptionella tillstånd som det inte är möjligt att förutse. Om det finns ett behov av att tillämpa åtgärder för att stödja marknaden i samband med störningar på marknaden, ska Europeiska unionens lagstiftning om sådana åtgärder antas skyndsamt. Det bör då finnas nationella bestämmelser med stöd av vilka nationella åtgärder kan förverkligas och med stöd av vilka nödvändiga nationella bestämmelser kan utfärdas för att komplettera Europeiska unionens lagstiftning.

Det är inte säkert att det, när det gäller sådana åtgärder för att stödja marknaden i

samband med störningar på marknaden som möjligen tas i bruk i framtiden, är möjligt att lösa sådana beslut som ska fattas nationellt genom att tillämpa och tolka de nu gällande bestämmelserna. Aktörer som överväger att ansöka om stöd ska ha tillgång till innehållet i de nationella kraven när Europeiska unionens förordning träder i kraft eller åtminstone snart därefter. Det är även med tanke på lojalitetsprincipen i Europeiska unionens lagstiftning problematiskt om Europeiska unionens lagstiftning inte kan genomföras nationellt inom rätt tid.

När det gäller genomförandet av marknadsordningsförordningen och verkställigheten av sådana jordbrukarstöd som helt finansieras av Europeiska unionen fördelas den gällande nationella lagstiftningen så att bestämmelser om det förra finns i marknadsordningslagen och om det senare i verkställighetslagen och i lagen om direktstöd. Bestämmelserna om till exempel behöriga myndigheter, förfarandena vid ansökan, beviljande och utbetalning av stöd samt tillsyn i dessa lagar skiljer sig från varandra. Vid verkställande av åtgärder för att stödja marknaden i samband med störningar på marknaden vore det motiverat att tillämpa bestämmelserna om ovannämnda aspekter i den gällande nationella lagstiftningen så att det inte behöver utfärdas separata bestämmelser om dem när det gäller störningar på marknaden.

I verkställighetslagen finns ingen uttrycklig bestämmelse om behörig myndighet i ärenden som gäller beviljande av sådant förhandsgodkännande som gäller permanent betesmark och som avses i 5 § i lagen om direktstöd. Eftersom bestämmelser om myndigheternas uppgifter måste utfärdas genom lag, ska en bestämmelse om detta införas i verkställighetslagen. På basis av resultaten av den kontroll av situationen som gjordes den 31 oktober 2014, den permanenta betesmarkens andel av jordbruksmarken under 2014 minskat med 6,6 procent jämfört med referensarealen, varvid förfarandet med förhandsgodkännande bör tas i bruk år 2015. Eftersom kommunen beviljar största delen av de stöd som beviljas med stöd av lagen om direktstöd och eftersom ansökan om nämnda förhandsgodkännande till väsentliga delar hänger samman med ansökan om jordbruks-

stöd och särskilt med den samlade stödansökan, lämpar sig uppgiften bäst för att skötas av kommunen.

3 Målsättning, de viktigaste förslagen och alternativ

Målsättningen med propositionen är att säkerställa att de bestämmelser som behövs för verkställighet av stöd i samband med störningar på marknaden i fortsättningen ingår i den nationella lagstiftningen. Detta förverkligas genom att det i både marknadsordningslagen och lagen om direktstöd utfärdas bestämmelser om de bemyndiganden som krävs. Så kan gällande bestämmelser i vardera lagen, t.ex. bestämmelser om behöriga myndigheter, förfarandena vid ansökan, beviljande och utbetalning av stöd samt tillsyn, tillämpas vid verkställigheten av stöd och åtgärder i samband med störningar på marknaden.

Behovet av nationella bestämmelser när det gäller störningar på marknaden kan till exempel gälla närmare förutsättningar för beviljande av stöd, stödnivån eller åtgärder som berättigar till stöd. I regel ska det på lagnivå finnas åtminstone en grundläggande bestämmelse om sådana här aspekter. Bestämmelser om sådana jordbrukarstöd som helt finansieras av Europeiska unionen finns huvudsakligen i Europeiska unionens förordningar som är direkt tillämpliga i medlemsstaterna, dock så att medlemsstaterna har antingen en möjlighet eller en skyldighet att utfärda närmare nationella bestämmelser om vissa av de aspekter som gäller jordbrukarstöd.

Det torde vara klart att det inom den ovan beskrivna tidtabellen för beredning av Europeiska unionens förordningar som gäller störningar på marknaden inte är möjligt att bereda nationella bestämmelser på lagnivå separat för varje fall så att de kan tillämpas när Europeiska unionens förordning träder i kraft eller ens snart därefter. Till exempel gäller tidigare nämnda ytterligare stöd till frukt och grönsaker ersättning som betalas för obärgad skörd, och Europeiska unionens förordning trädde i kraft i slutet av växtperioden i Finland. I detta fall skulle det inte längre finnas något behov av en bestämmelse

på lagnivå som gäller obärgad skörd och som träder i kraft för sent.

Eftersom beredning och sättande i kraft av förordningar av statsrådet är betydligt snabbare än lagar, är det ändamålsenligt att lösa detta genom att genom lag utfärda ett mera allmänt bemyndigande som gäller dessa störningar på marknaden och enligt vilket närmare bestämmelser kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Statsunderstödslagen (688/2001) skulle i detta fall kunna lämpa sig som allmän lag, eftersom 8—37 § i den lagen enligt dess 2 § i tillämpliga delar gäller stöd som beviljas av medel från Europeiska unionen. Enligt 8 § i statsunderstödslagen kan ”närmare bestämmelser om hur statsunderstöd som hör till tillämpningsområdet för denna lag skall beviljas, utbetalas och användas i enlighet med budgeten [...] utfärdas genom förordning av statsrådet”. Detta bemyndigande i statsunderstödslagen att utfärda förordning skulle kunna lämpa sig för stöd vid störningar på marknaden, även om bestämmelsen är av tämligen allmän karaktär. Även om bestämmelser om detta skulle kunna utfärdas genom förordning av statsrådet verkar det svårt att bevilja och administrera enskilda stöd inom jordbruksområdet helt och hållet med stöd av statsunderstödslagen med beaktande av att ansökan om, beviljande av, betalning av och tillsyn över stöd förutsätter sådana förfaranden och behöriga myndigheter som det föreskrivs om i lagstiftningen om jordbrukssektorn.

Sålunda verkar det som att det är motiverat att sträva efter att lösa saken genom lagstiftningen om jordbrukssektorn, där andra bestämmelser som allmänt tillämpas bland annat vid ansökan om, beviljande av och betalning av stöd samt vid tillsyn ingår. Av de orsaker som presenteras ovan verkar det vara ändamålsenligt att föreskriva om det bemyndigande som ska tillämpas vid genomförandet av Europeiska unionens förordningar om störningar på marknaden och som gäller att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser om stöd och åtgärder i samband med störningar på marknaden för att precisera Europeiska unionens lagstiftning.

4 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga konsekvenser för statsfinanserna. Enligt beslutdelen i moment 30.20.41 (EU-inkomststöd och EU-marknadsstöd) i budgetpropositionen för 2015 får anslaget användas till betalning av sådant krisstöd till jordbruket som helt finansieras av Europeiska unionen. Enligt förklaringsdelen under momentet möjliggör beslutdelen att sådant krisstöd till jordbruket som helt finansieras av Europeiska unionen betalas senare i enlighet med beslut inom Europeiska unionen. I enlighet med det som tidigare sagts fastställs i kommissionens förordning när det gäller krisstöd som ska beviljas vid störningar på marknaden det belopp i euro för vart och ett av krisstöden som kan beviljas i medlemsstaterna och som i sin helhet finansieras ur Europeiska unionens medel. De stöd som möjligen ska betalas på grund av de föreslagna ändringarna i denna proposition ska verkställas inom ramarna för statsfinanserna samt enligt anslagen i statsbudgeter och inom ramarna för personalresurser per arbetsår.

Konsekvenserna för myndigheterna och myndigheternas personresurser är svåra att bedöma eftersom man inte vet hurdana eventuella åtgärder för att stödja marknaden som kommer att tas i bruk i Europeiska unionen vid störningar på marknaden, när de kommer att tas i bruk under de kommande åren eller vilka sektorer och stödmottagare de aktuella åtgärderna kommer att gälla. Det bedöms att de krisstöd som eventuellt beviljas kan skötas med myndigheternas nuvarande personresurser. Denna bedömning stöds av det faktum att det krisstöd som år 2010 betalades till mjölkproducenter kunde skötas utan extra personresurser inom den tidtabell som fastställts i Europeiska unionens lagstiftning.

Ur företagens och jordbruksproducenternas perspektiv sett kompenserar det stöd som med stöd av marknadsordningsförordningen beviljas och betalas på grund av störningar på marknaden för de inkomstförluster som företagen och jordbruksproducenterna drabbas av vid störningar på marknaden. Storleken av kompensationen beror på Europeiska kommissionens beslut.

Vad gäller bedömningen av propositionens konsekvenser bör dessutom konstateras att regeringens proposition när det kommer till störningar på marknaden gäller bemyndigandet att utfärda bestämmelser genom förordning av statsrådet ifall genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning om störningar på marknaden förutsätter att närmare nationella bestämmelser utfärdas. Konsekvenserna av varje eventuell åtgärd som utförs och av varje eventuellt stöd som beviljas på grund av störningar på marknaden bedöms i det skede då det finns närmare information om vad åtgärden eller stödet innehåller och när en förordning av statsrådet om åtgärden eller stödet utfärdas för att precisera Europeiska unionens lagstiftning.

Det föreslås att kommunen ska ha som uppgift att bevilja förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd. Enligt bedömningar kommer det år 2015 att lämnas ansökningar om ungefär 200 förhandsgodkännanden, och dessa ansökningar kommer att fördelas på olika delar av Finland. Förfarandet med förhandsgodkännande för omställning av permanent betesmark till annan användning ska dessutom enligt både Europeiska unionens lagstiftning och den nationella lagstiftningen följas endast år 2015. På basis av det som nämns ovan bedöms det att kommunerna kan sköta uppgiften i fråga med de nuvarande personresurserna år 2015. Förslag inte bara om minskande av kommunernas uppgifter utan också om aspekter som underlättar och förenklar skötseln av kommunernas uppgifter vid beviljande av jordbrukarstöd hänger dessutom samman med förslagen i regeringens propositioner RP 140/2014 rd och RP 177/2014 rd som behandlas i riksdagen.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet. Beredningen av propositionen inleddes i samband med att det ytterligare stödet till frukt och grönsaker trädde i kraft och när det i september-oktober 2014 kom information om att ett krisstöd till mjölksektorn eventuellt skulle tas i bruk. Man har preliminärt varit i kontakt med justitieministeriet i frågan.

Utkastet till regeringens proposition har skickats på remiss till justitieministeriet, finansministeriet, Landsbygdsverket, Livsmedelsindustriförbundet rf, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Finlands Kommunförbund rf, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf, Maidonjalostajien ja meijeritukkukauppioiden liitto ry och Puutarhaliitto-Trädgårdsförbundet ry.

Man har varit tvungna att avsevärt förkorta tiden för remissförfarandet i jämförelse med gällande anvisningar, eftersom propositionen måste lämnas till riksdagen senast den 4 december 2014 för att den ska kunna behandlas under denna valperiod. Dessutom bör de lagar som ingår i propositionen träda i kraft så snart som möjligt för att sådant krisstöd som helt finansieras ur Europeiska unionens medel — särskilt ett eventuellt krisstöd till producenter inom mjölksektorn — ska kunna beviljas och betalas till stödmottagarna inom den tid som fastställs i Europeiska unionens lagstiftning.

Utlåtanden om propositionen lämnades av justitieministeriet, finansministeriet, Landsbygdsverket, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Finlands Kommunförbund rf, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf och Maidonjalostajien ja meijeritukkukauppioiden liitto ry. Justitieministeriet hade inget att anföra om propositionen. Finansministeriet hade inget att anmärka till innehållet av lagförslag. Övriga remissinstanser understödde att propositionen överlämnas, och ingen föreslog några

ändringar i den. Landsbygdsverket lyfte i sitt utlåtande fram behovet av personresurser samt kostnader föranledda av ändringar i informationssystemen. Finlands Kommunförbund ansåg i sitt utlåtande att det är viktigt att man när förfarandet med förhandsgodkännande tas i bruk förvissar sig om att ansökan om och beviljandet av stöd är tydligt och entydigt för både den som beviljar och den som ansöker om stöd.

6 Samband med andra propositioner

I riksdagen behandlas regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket och av lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 140/2014 rd) och regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare och till lagar om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd och av 1 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (RP 177/2014 rd), i vilka föreslås ändringar i delvis samma paragrafer i lagen om direktstöd och i verkställighetslagen som i denna proposition. De förslag till ändring av lagen om direktstöd och av verkställighetslagen som ingår i denna proposition ska under behandlingen i riksdagen samordnas med ovannämnda propositioner.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter**

2 §. Förhållande till annan lagstiftning. Det föreslås att det i 1 momentets 4 punkt görs en teknisk ändring på grund av den nya 5 punkt som föreslås. Det föreslås att det till 1 momentet fogas *en ny 5 punkt* där det informativt hänvisas till det faktum att det i lagen om direktstöd bestäms om stöd till jordbrukare vid störningar på marknaden.

3 §. Definitioner. Det föreslås att det i paragrafens 34 punkt görs en teknisk ändring på grund av den nya 35 punkt som föreslås. Det föreslås att det till paragrafen fogas *en ny 35 punkt* där det föreskrivs om definitionen av störningar på marknaden. Med störningar på marknaden avses en sådan situation som avses i artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen. Innehållet i de nämnda artiklarna beskrivs närmare under punkt 2.1 (Lagstiftning och praxis) i den allmänna motiveringen ovan.

Störningar på marknaden. Det föreslås att det till lagen fogas *en ny mellanrubrik* på grund av den nya 36 a § om stöd som ska beviljas vid störningar på marknaden som föreslås.

36 a §. Stöd vid störningar på marknaden. Det föreslås att det till lagen fogas *en ny 36 a §* enligt vilken det genom förordning av statsrådet inom de ramar som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning vid störningar på marknaden kan föreskrivas närmare om ibruktagande av stöd som beviljas med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen liksom om stödmottagaren, förutsättningarna för beviljande av stöd, stödets belopp, stödberättigande kostnader, ansökan om stöd, beviljande av stöd, nödvändiga redogörelser och tidsfrister. Dessa är vanligen aspekter som man i samband med en ny stödform kan bli tvungna att utfärda närmare nationella bestämmelser om.

Om det vid störningar på marknaden fattades beslut om betalning av stöd med stöd av marknadsordningsförordningen skulle kom-

missionen anta bestämmelser om detta genom antingen delegerad förordning eller genomförandeförordning, beroende på vilken artikel i marknadsordningsförordningen som utgör rättslig grund. Bestämmelsen skulle tillämpas endast i situationer då kommissionen på grund av störningar på marknaden beslutar att ta i bruk krisstöd till en viss produktionsgren, och det är sålunda inte möjligt att bedöma när och hur ofta bestämmelsen skulle tillämpas under de kommande åren.

Innehållet i bestämmelser som utfärdas med stöd av det föreslagna bemyndigandet att utfärda förordning skulle kunna gälla ovannämnda aspekter. Bemyndigandet att utfärda bestämmelser genom förordning av statsrådet ska dock dessutom begränsas så att endast bestämmelser som Europeiska unionens lagstiftning tillåter eller förutsätter kommer på fråga och så att förordningar endast kan utfärdas inom de gränser som fastställts i Europeiska unionens lagstiftning.

Marknadsordningslagens bestämmelser om bland annat tillsyn över stödmottagare, myndigheternas rätt att få information, återkrav av stöd och ändringssökande ska även tillämpas på stöd som beviljas vid störningar på marknaden. Landsbygdsverket är enligt 4 § i marknadsordningslagen behörig myndighet och ansvarar enligt 55 § för kontroll och inspektion i fråga om sökande av stöd och stödtagare, så det behöver inte utfärdas några särskilda bestämmelser om behörig myndighet när det gäller åtgärder som omfattas av marknadsordningslagens tillämpningsområde.

1.2 Lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket

1 §. Tillämpningsområde. Det föreslås att det till 1 § i lagen om direktstöd fogas *ett nytt 3 mom.*, enligt vilket lagen om direktstöd även tillämpas på stöd som beviljas jordbrukare vid störningar på marknaden med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen. Det är motiverat att stöd som med stöd av marknadsordningslagen beviljas och betalas till jordbrukare kopplas till till-

lämpningsområdet för lagen om direktstöd, eftersom verkställighetslagen bland annat tillämpas på stöd som beviljas med stöd av lagen om direktstöd. Således kommer verkställighetslagens bestämmelser om bland annat ansökan om och beviljande av stöd, tillsyn över stödmottagare, myndigheternas rätt att få information, återkrav av stöd och ändringssökande även att tillämpas på stöd som vid störningar på marknaden beviljas direkt till jordbrukare med stöd av marknadsordningsförordningen. I marknadsordningslagen finns å sin sida inga sådana bestämmelser om till exempel ansökan om, beviljande av eller tillsyn över stöd som kan tillämpas på sådana stöd som beviljas direkt till jordbrukare och som hör samman med störningar på marknaden.

4 a kap. *Stöd som beviljas med stöd av marknadsordningsförordningen.* Det föreslås att det till lagen fogas *ett nytt 4 a kap.* med rubrik på grund av den nya 25 a § om stöd som ska beviljas vid störningar på marknaden som föreslås.

25 a §. *Stöd vid störningar på marknaden.* Det föreslås att det till lagen om direktstöd fogas *en ny 25 a §* där det bestäms om stöd som ska betalas vid störningar på marknaden. Enligt förslaget kan det vid störningar på marknaden genom förordning av statsrådet föreskrivas närmare om ibruktagande av stöd som beviljas med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen liksom om stödmottagaren, förutsättningarna för beviljande av stöd, stödets belopp, stödberättigande kostnader, ansökan om stöd, beviljande av stöd, nödvändiga redogörelser och tidsfrister. Bemyndigandet att utfärda bestämmelser genom förordning av statsrådet ska dock vara begränsat så att det kan utfärdas bestämmelser om nämnda aspekter endast inom de gränser som fastställts i Europeiska unionens lagstiftning.

Om det vid störningar på marknaden fattas beslut om betalning av stöd direkt till jordbrukarna med stöd av marknadsordningsförordningen ska kommissionen anta bestämmelser om detta genom antingen delegerad förordning eller genomförandeförordning, beroende på vilken artikel i marknadsordningsförordningen som utgör rättslig grund. I nämnda förordning av kommissionen ska på

basis av bedömningar och erfarenheter från tidigare stöd som betalats till producenter på grund av störningar på marknaden ingå bestämmelser om bland annat förutsättningarna för beviljande av stöd, villkoren för att få stöd, stödets maximibelopp per medlemsstat, den tidtabell inom vilken kommissionen ska meddelas om villkoren för att få stöd samt när stödet senast ska betalas till stödmottagaren. Bestämmelsen skulle tillämpas endast i situationer då kommissionen på grund av störningar på marknaden beslutar att ta i bruk krisstöd till producenter inom en viss produktionssektorn, och det är sålunda inte möjligt att bedöma när och hur ofta bestämmelsen skulle tillämpas under de kommande åren.

1.3 Lag om ändring av 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd

11 §. *Kommunen.* Det föreslås att det till 11 § 1 mom. fogas *en ny 3 a punkt* där det föreskrivs att det är kommunens uppgift att besluta om beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd. Enligt 5 § 1 mom. i lagen om direktstöd ska förfarandet med förhandsgodkännande för omställning av betesmark till annan användning tas i bruk om den permanenta betesmarkens andel av jordbruksmarken minskar med minst fem men högst tio procent jämfört med den referensareal som anges i bestämmelsen. Bestämmelsen i lagen om direktstöd grundar sig till denna del på Europeiska unionens lagstiftning som är direkt bindande för medlemsstaterna. Förfarandet med förhandsgodkännande ska enligt lagen om direktstöd tas i bruk genom beslut av statsrådets allmänna sammanträde, och bestämmelser om förutsättningarna för förhandsgodkännande får med stöd av lagen utfärdas genom förordning av statsrådet. På basis av resultaten av den kontroll av situationen som gjordes den 31 oktober 2014, den permanenta betesmarkens andel av jordbruksmarken under 2014 minskat med 6,6 procent jämfört med referensarealen, varvid förfarandet bör tas i bruk år 2015. Eftersom det i lagen om direktstöd inte finns någon uttrycklig bestämmelse om vilken myndighet som ska bevilja förhandsgodkännande föreslås det att kommunen ska besluta om beviljande av förhandsgodkännan-

de. Det blir aktuellt att ansöka om förhandsgodkännande på våren under stödåret. Förhandsgodkännandet har en väsentlig koppling till ansökan om stöd till jordbrukare, och ur jordbrukarens perspektiv sett bör jordbrukaren ha fått vetskap om beslutet om förhandsgodkännande senast sista gången som stödansökan kan ändras, av vilket följer att det är mest ändamålsenligt att kommunen är den myndighet som beviljar förhandsgodkännande.

2 Ikraftträdande

De föreslagna lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De bemyndiganden att utfärda förordning som föreslås i propositionen är av betydelse med tanke på 80 § 1 mom. i grundlagen, enligt vilket det genom lag ska utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag.

I den nationella lagstiftningen om sådana stöd till jordbrukare som helt eller delvis finansieras ur Europeiska unionens medel finns väldigt många hänvisningar till Europeiska unionens lagstiftning. Dessutom i den nationella lagstiftningen finns anmärkningsvärt många bemyndiganden att genom förordning av statsrådet utfärda närmare bestämmelser än vad som ingår i lagen. Hänvisningar till Europeiska unionens lagstiftning fungerar som grundläggande bestämmelser för bemyndiganden, vilket är motiverat med beaktande av att Europeiska unionens lagstiftning om jordbrukarstöd är både direkt tillämplig rätt i medlemsstaterna och väldigt detaljerad lagstiftning. Till exempel enligt 20 och 22 § om produktionskopplad ersättning utgående från djur i lagen om direktstöd får närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av bidrag, finansiering, stödregioner, skärgårdsområden, stödbelopp, bidragsnivåer, beräkning av det

genomsnittliga djurantalet och andra villkor för bidraget i fråga utfärdas genom förordning av statsrådet. Att genom förordning av statsrådet utfärda bestämmelser som preciserar Europeiska unionens lagstiftning har ansetts vara nödvändigt med tanke på flexibiliteten i lagstiftningen och på att Europeiska unionens lagstiftning är så detaljerad. Även för bestämmelserna om störningar på marknaden gäller en liknande situation.

Den föreslagna möjligheten att utfärda förordningar av statsrådet samt innehållet i statsrådets förordningar begränsas av Europeiska unionens lagstiftning som helhet. Grundlagsutskottet har till exempel i samband med att lagen om gårdsstöd stiftades (RP 17/2005 rd) i sitt utlåtande (GrUU 25/2005 rd) uttryckligen tagit ställning till föreslagna bemyndiganden att utfärda bestämmelser genom förordning av statsrådet. I nämnda utlåtande konstaterade grundlagsutskottet bland annat följande: ”Trots den skenbara vagheten i bestämmelserna om bemyndigande har den som utfärdar förordningar inte gränslösa befogenheter. Statsrådets befogenheter begränsas av bestämmelserna i lagförslaget men också av Europeiska gemenskapens jämförelsevis detaljerade lagstiftning om systemet med det samlade gårdsstödet. Denna reglering utgör med beaktande av utskottets tidigare ståndpunkter om reglering av systemen för gårdsstöd den helhet gentemot vilken statsrådet utifrån bemyndigandena i allmänhet utfärdar ”detaljerade” förordningar (GrUU 46/2001 rd, s. 2/I, GrUU 47/2001 rd, s. 2–3, GrUU 48/2001 rd, s. 3/II). I flera bemyndiganden binds utfärdarens befogenheter dessutom uttryckligen till EG-lagstiftningen (GrUU 45/2001 rd, s. 5/II).” Den linje som grundlagsutskottet antagit när det gäller hur godtagbara bemyndiganden att utfärda förordning i lagstiftningen om jordbruksstöd är har även behandlats till exempel i grundlagsutskottets utlåtande GrUU 16/2007 rd.

Statsrådet anser att de föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag**om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012) 2 § 1 mom. 4 punkten och 3 § 34 punkten, av dem 3 § 34 punkten sådan den lyder i lag 1194/2013, samt *fogas* till 2 § 1 mom. en ny 5 punkt, till 3 §, sådan den lyder i lag 1194/2013, en ny 35 punkt och till lagen en ny 36 a § och en ny mellanrubrik före den som följer:

2 §

Förhållande till annan lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i denna lag bestäms det i

4) tullagen (1466/1994) om uppbörd av de importtullar och tilläggsimporttullar som avses i marknadsordningsförordningen,

5) lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) om stöd till jordbrukare vid störningar på marknaden.

stämmelser i EU:s lagstiftning om offentlig lagring av jordbruksprodukter som antagits med stöd av den gamla marknadsordningsförordningen,

35) *störningar på marknaden* en sådan situation som avses i artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen.

Störningar på marknaden

36 a §

Stöd vid störningar på marknaden

Vid störningar på marknaden kan det genom förordning av statsrådet inom de ramar som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivas närmare om ibrukttagande av stöd som beviljas med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen liksom om stödmottagaren, förutsättningarna för beviljande av stöd, stödets belopp, stödberättigande kostnader, ansökan om stöd, beviljande av stöd, nödvändiga redogörelser och tidsfrister.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

34) *EU:s interventionslagstiftning* bestämmelserna i del II avdelning I kapitel I avsnitt 1, 2 och 4 i marknadsordningsförordningen, bestämmelserna i artiklarna 7, 8, 58—60, 62 och 64 i den horisontella förordningen och bestämmelserna i EU:s lagstiftning om genomförandet av dem samt de be-

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 1 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), sådan den lyder delvis ändrad i lag / , ett nytt 3 mom. samt till lagen en ny 25 a § och en ny rubrik för 4 a kap. före den som följer:

1 §

Tillämpningsområde

 Denna lag tillämpas på beviljande och utbetalning av stöd till jordbrukare vid störningar på marknaden med stöd av artiklarna 219—221 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, nedan marknadsordningsförordningen.

4 a kap.

Stöd som beviljas med stöd av marknadsordningsförordningen

25 a §

Stöd vid störningar på marknaden

Vid störningar på marknaden kan det genom förordning av statsrådet inom de ramar som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivas närmare om ibruktage av stöd som beviljas med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen liksom om stödmottagaren, förutsättningarna för beviljande av stöd, stödets belopp, stödberättigande kostnader, ansökan om stöd, beviljande av stöd, nödvändiga redogörelser och tidsfrister.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 11 § 1 mom. i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), sådant det ly-
der delvis ändrat i lagarna / och / , en ny 3 a punkt som följer:

11 §

Kommunen

Denna lag träder i kraft den 20 .

Kommunen beslutar om

3 a) beviljande av förhandsgodkännande
som avses i 5 § i lagen om direktstöd,

Given i Helsingfors den 4 december 2014

Statsminister**ALEXANDER STUBB**Jord- och skogsbruksminister *Petteri Orpo*

1.

Lag**om ändring av lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om en marknadsordning för jordbruksprodukter (999/2012) 2 § 1 mom. 4 punkten och 3 § 34 punkten, av dem 3 § 34 punkten sådan den lyder i lag 1194/2013, samt *fogas* till 2 § 1 mom. en ny 5 punkt, till 3 §, sådan den lyder i lag 1194/2013, en ny 35 punkt och till lagen en ny 36 a § och en ny mellanrubrik före den som följer:

Gällande lydelse

2 §

Förhållande till annan lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i denna lag bestäms det i

4) tullagen (1466/1994) om uppbörd av de importtullar och tilläggsimporttullar som avses i marknadsordningsförfordningen.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

34) *EU:s interventionslagstiftning* bestämmelserna i del II avdelning I kapitel I avsnitt 1, 2 och 4 i marknadsordningsförfordningen, bestämmelserna i artiklarna 7, 8, 58—60, 62 och 64 i den horisontella förfordningen och bestämmelserna i EU:s lagstiftning om genomförandet av dem samt de bestämmelser i EU:s lagstiftning om offentlig lagring av jordbruksprodukter som antagits med stöd av den gamla marknadsordningsförfordningen.

Föreslagen lydelse

2 §

Förhållande till annan lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i denna lag bestäms det i

4) tullagen (1466/1994) om uppbörd av de importtullar och tilläggsimporttullar som avses i marknadsordningsförfordningen,

5) *lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013) om stöd till jordbrukare vid störningar på marknaden.*

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

34) *EU:s interventionslagstiftning* bestämmelserna i del II avdelning I kapitel I avsnitt 1, 2 och 4 i marknadsordningsförfordningen, bestämmelserna i artiklarna 7, 8, 58—60, 62 och 64 i den horisontella förfordningen och bestämmelserna i EU:s lagstiftning om genomförandet av dem samt de bestämmelser i EU:s lagstiftning om offentlig lagring av jordbruksprodukter som antagits med stöd av den gamla marknadsordningsförfordningen,

35) *störningar på marknaden* en sådan situation som avses i artiklarna 219—221 i marknadsordningsförfordningen.

Störningar på marknaden

36 a §

Stöd vid störningar på marknaden

Vid störningar på marknaden kan det genom förordning av statsrådet inom de ramar som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivas närmare om ibrukttagande av stöd som beviljas med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen liksom om stödmottagaren, förutsättningarna för beviljande av stöd, stödets belopp, stödberättigande kostnader, ansökan om stöd, beviljande av stöd, nödvändiga redogörelser och tidsfrister.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 1 § i lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), sådan den lyder delvis ändrad i lag / , ett nytt 3 mom. samt till lagen en ny 25 a § och en ny rubrik för 4 a kap. före den som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på beviljande och utbetalning av stöd till jordbrukare vid störningar på marknaden med stöd av artiklarna 219—221 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, nedan **marknadsordningsförordningen**.

4 a kap.

Stöd som beviljas med stöd av marknadsordningsförordningen

25 a §

Stöd vid störningar på marknaden

Vid störningar på marknaden kan det genom förordning av statsrådet inom de ramar som bestäms i Europeiska unionens lagstiftning föreskrivas närmare om ibruktage av stöd som beviljas med stöd av artiklarna 219—221 i marknadsordningsförordningen liksom om stödmottagaren, förutsättningarna för beviljande av stöd, stödets belopp, stödberättigande kostnader, ansökan om stöd, beviljande av stöd, nödvändiga redogörelser och tidsfrister.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 11 § 1 mom. i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), sådant det lyder delvis ändrat i lagarna / och / , en ny 3 a punkt som följer:

Gällande lydelse

11 §

Kommunen

Kommunen beslutar om

Föreslagen lydelse

11 §

Kommunen

Kommunen beslutar om

3 a) beviljande av förhandsgodkännande som avses i 5 § i lagen om direktstöd,

Denna lag träder i kraft den 20 .